

ΤΡΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

--- . ---

Κάτωθεν τοῦ ἀποσταλέντος πρὸς Ὑμᾶς Ποιήματος "**ΤΡΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ**", σχέςιν ἔχοντος:

- α) Μὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,
- β) Μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς 25^{ης} Μαρτίου, καί
- γ) Τῆς ἑορταζούσης **ὀλάνθιστης Ἀνοιξέως**,

Μοναδικοῦ, συγκυριακοῦ, ἀποκλειστικῶς **μόνον ἐν Ἑλλάδι** παρατηρουμένου καὶ ἑορταζομένου κατ' ἔτος φαινομένου·

[[[**Ἀπέστειλα ἡχογραφημένην** (παρακαλῶ **ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ!!!**, ἀναζητεῖστε τὴν **πρὸ ἢ μετὰ** στό VIBER) **ΚΑΙ** τὴν **μελωδίαν τοῦ Ἄσματος**]]].

Ἀποδιδομένην μὲ **Ἀκορντεόν**, μὲ **Σαξόφωνο** καὶ μὲ Στερεοφωνικά Ὀρχηστρικά **Βιολιά**·

Πρὸς **ἀντιπαρβολὴν** τῶν **Στίχων** καὶ **Μουσικῆς**, καὶ προοδευτικὴν ἐκμάθησιν τοῦ Ἄσματος

Ἦχογράφησα δὲ τοῦτο εἰς **ἀργότερον-εὐληπτότερον ἀκροαματικόν Ρυθμόν**, πρὸς **εὐκολοτέραν κατανόησιν καὶ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ** τῶν **Στίχων** στὴ **Μουσική**.

Εὐχαριστῶ, ἐκ τῶν προτέρων **τόν Θεόν**, διὰ τόν κόπον καὶ τὴν προσπάθειαν πού θά καταβάλετε· **Καὶ συγγνώμην**.

Ἀπό μέρους μου, ἐξαντλεῖται **κάθε** περιθώριο κόπου καὶ προσπάθειας, **πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ**.

Καίτοι **τό γῆρας δέν βοηθάει**, τοῦ ἀντιστεκόμεθα καὶ ἐπιμένουμε **ἐργαζόμενοι ἀόκνως νυχθημερόν**, καὶ "**ἀγρύπνως προσευχόμενοι**" (Μάρκ.13,33) γιὰ πολλὰ θέματα καὶ ἀντικείμενα· "**ἐκ ποδῶν τρέποντες τόν ἀντικείμενον Διάβολον**"· (Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου Ἐπισκόπου Κρήτης), **τόν φθονοῦντα καὶ μισοῦντα, ἀλλὰ καὶ τελείως νηστεύοντα καὶ ἀεὶ ἀγρυπνοῦντα Σατανᾶ!**

Οὐ παυόμεθα, ἀπὸ τοῦ **νά τιμῶμεν τὰ ἱερά καὶ τὰ ὄσια, καὶ τίς θυσίες,**

Τῶν Ἁγίων τῆς ἀμωμήτου Πίστεως ἡμῶν·

Τῶν ἀγωνισθέντων ἡρωϊκῶς καί εὐκλεῶς πεσόντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας: λέξεις πού θυμίζουν καί καλοῦν εἰς ἀνδρείαν καί ἀνδρειόφρονα αἰσθήματα, ὄχι τὴν παρατηρουμένην σήμερον πληθωρικὴν δειλανδρίαν, μαλθακότητα καί φιληδονίαν!

Νά δοξολογῶμεν τὸν Δωρεοδότην πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεόν·

Τὸν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεξάμενον τὴν ἀγνήν "**Παρθένον**" (Ἠσ.7,14), τὴν ἄπραγη κόρη τῆς Ναζαρέτ, **Μαριάμ,**

Τὸν εὐδοκήσαντα, "**διὰ Πνεύματος Ἁγίου** (Λουκ.1,35) αὐτὴν **Θεοτόκον** ἀφράστως γενέσθαι, καί **μητέρα τῆς Ζωῆς** ἀνερμηνεύτως φανῆναι".

Ὡς, τὴν Ζωὴν καί τὸ Φῶς, τὸν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴν, τῶν π ά ν τ ω ν Δημιουργόν καί Θεόν τέξασαν! (Ἰωάν.16,6: 8,12: ΑἴἸωάν.1,5)

Τὸν τὴν φύσιν "**ὑπερκάλλως ὠραΐσαντα**".

Τὴν δέ, **σάρκα** δανείσασαν "**τῷ ἑαυτὸν κενώσαντι ἀτρέπτως**" (Φιλιπ.2,7) καί εἰς ἄνθρωπον μορφώσασαν, παρά πάντας βροτούς ὠραῖον τῷ κάλλει ἐπιδειξάσαν **Χριστόν**, "**ἁΜήτορα** ἐκ Πατρός, **ἁΠάτορα** ἐκ Μητρός" (Ἐβρ.7,3),

"**Ἐπελεύσει Πνεύματος Θεοῦ, καί ἐπισκιάσει δυνάμεως ὑψίστου**" (Λουκ.1,35),

"**Ἡ κεχαριτωμένη παρθένος Μαριάμ, θά εὔρησκε χάριν παρά τῷ Θεῷ, καί θά συνελλάμβανε ἐν γαστρὶ καί θά ἔτεκε υἱόν τὸν ὁποῖον θά ὠνόμαζεν Ἰησοῦν, ὅστις θά ἀπέβαινε μέγας καί θά ἐκαλεῖτο υἱός ὑψίστου**"! (Λουκ.1,27-32)

Εἰς ὅλας τὰς προβληθείσας δικαιολογημένας ἀπορίας τῆς Μαριάμ, ἔνεκα τῶν αἰφνηδίων καί ἀπροσδοκῆτων ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ προτάσεων,

Ἀλλά καί τοῦ κυρίου καί **βασικοῦ** προβλήματος, "**πῶς γάμος χωρὶς ἄνδρα;**" (Λουκ.1,34).

Δίδεται ἡ ἀπάντησις:

"**Αὐτό τό ξεχωριστό, τό μοναδικό, τό "καντός"** (ἑβραϊκά), τό "**ἅγιο** (ἑλληνικά) πού θά γεννηθῆ, θά ὀνομασθῆ **Υἱός Θεοῦ**"! (Λουκ.1,35)

Θ ε ό ν, οὖν τέξασα· **Θ ε ο τ ό κ ο ς** ἐπαξίως καλεῖται, ὑμνεῖται, μακαρίζεται καί μεγαλύνεται ἡ **Ἀειπάρθεος καί Πανάχραντος Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν!**

Θεῖος καρπός, εὐδοκία Πατρός γενόμενος, "πνευματικῶ σώματι" κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν, "σῶμα ψυχικόν (Α΄ Κορ.15,44,46) ἐκ Παρθένου δανεισάμενος-εἰληφώς-προσλαβών, ἄνθρωπος γενόμενος "ἀτρέπτως", "ἀσυγχύτως" καὶ ἀναλλοιώτως, μὴ παύων ἐπὶ στιγμήν Θεός εἶναι κατ' Οὐσίαν ὁ Πολυεύσπλαχνος Κύριος·

Δηλαδή, χωρὶς κατὰ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο νὰ ἐπέλθῃ καὶ πλήρης ΤΑΥΤΙΣΙΣ καὶ συσχετισμός, ἀνάληψις δὲ καὶ ἐπιφόρτησις καὶ δικαιοματικὴ κατοχὴ τῆς μιᾶς ὑπὸ τῆς ἐτέρας, ἰσοκύρωσις, ἰσοστασιότης, ἰσοδυναμία ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τῆς ἄλλης· διότι τότε θὰ παρήγοντο, θὰ ἐδημιουργοῦντο ΔΥΟ ΑΡΧΕΣ!

Μέ δύο Ἀρχές, μέ "Διαρχία"- "Δ υ ἱ σ μ ό", ὅμως, μέ Θεόν καὶ ἄνθρωπον ἰσοδυνάμους, ἰσοκύρους, ἰσοστασίους Ἀρχηγούς, ΔΕΝ εἶναι δυνατόν νὰ Κυβερνηθῇ ἢ ὑπὸ ΜΟΝΟΥ τοῦ ΕΝΟΣ ΘΕΟΥ ποιηθεῖσα, συντηρουμένη καὶ κατὰ ΠΑΝΤΑ Λειτουργοῦσα Δημιουργία!

Ἀλλίμονον, ἂν ὁ ἄνθρωπος θὰ αὐθεντεῖ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός θὰ πρέπη νὰ ἐρωτᾷ τόν ἄνθρωπον διὰ νὰ ἐνεργῇ!

Αὐτά, τὰ τόσο ρηχά, καὶ πλήρη ἀμάθειαν ἀποκαλύπτοντα καὶ μαρτυροῦντα, ὄχι δέν διδάσκονται κἂν στοιχειωδῶς στήν Δογματικὴν,

Ἄλλ' οὔτε γιὰ νὰ χάνουμε τόν χρόνον μας πρέπει, οὐδόλως νὰ μὴ καταπιανώμεθα μέ αὐτά τὰ θέματα, οὔτε γραπτῶς, οὔτε προφορικῶς.

Μηδαμῶς ὑπομείνας τροπήν, ἢ φυρμόν ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα" (Θεοτοκίον Γ΄ Ἠχου, Ἑσπέρας Σαββάτου).

Χωρὶς νὰ ὑποστοῦν "φυρμόν ἢ διαίρεσιν", ΚΑΝΕΝΑ ἀνακάτεμα ἄνευ δυνατότητος ξεχωρίσματός των ἀνά πᾶσαν στιγμήν - ΚΑΝΕΝΑ διαχωρισμὸ μηδέποτε τῆς ἄλλης ἀπούσης. .

Ἦταν ταυτόχρονα μαζί, καὶ ταυτόχρονα ξεχωριστά.

Ἡ τελεία Θεϊκὴ οὐσία καὶ ὄντοτης τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός, Τοῦ μέ "πνευματικόν σῶμα" (Α΄ Κορ.15,44) κατελθόντος ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, "σαρκωθέντος τε καὶ ἐνανθρωπήσαντος" (Σύμβολον τῆς Πίστεως- "Πιστεύω").

Δανεισάμενος καί φορέσας "ἐπελεύσει Ἁγίου Πνεύματος καί ἐπισκιάσει δυνάμει ὑψίστου" (Λουκ.1,35) ὁρατόν τέλειον ἀνθρώπινον σῶμα –μόνον ἐκτός ἀμαρτίας ὑπάρχον πάντοτε-, "ψυχικόν σῶμα", πλάϊ στό ἐξ οὐρανοῦ, τό "πνευματικόν", (Α΄Κορ.15,44,46), ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας λαβών τοῦτο!

"Ἄπειρον, γάρ, τό Θεῖον καί ἀκατάληπτον· καί τοῦτο μόνον Αὐτοῦ καταληπτόν, ἡ ἀπειρία καί ἀκαταληψία"! (Ἱερός Δαμασκηνός)

Ὁ πεπερασμένος νοῦς μας ἔχει στενά ὄρια καί περιορισμένες δυνατότητες νοήσεως, κατανοήσεως καί μυσήσεως εἰς τά Μυστήρια, τήν ἀιδιότητα, τό Τρισυπόστατον τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί πλείστων -ᾧσων ἄλλων-, θεολογικῶν θεμάτων.

Διπλοῦς ὢν τήν φύσιν -ἦτοι Θεός καί Ἄνθρωπος-, ἀλλά μίαν ἔχων Ὑπόστασιν τήν Θεῖαν, ἐκατέραν τῶν Φύσεων, σῶαν διετήρησεν.

Σαρκοθεῖς, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς γενόμενος· ἄτρεπτον, ὃ ἦν τό πρότερον τήν ἑαυτοῦ Θεότητα διετήρει,

"Μή τάς κλεῖς τῆς Παρθένου τῷ τόκῳ λυμηνάμενος (μή καταστρέψας)"·

Ἐπανοίξας τῷ εὐγνώμονι Ληστή τήν τοῦ Παραδείσου Πύλην, εἰσάξας αὐτόν καί πάλιν εἰς αὐτόν, ἐκπληρώσας τήν πρός τοῦτον ἐπί τοῦ Σταυροῦ ὑπόσχεσιν· "ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ" (Λουκ.23,43).

"Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἀνέστη, καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων εἰσῆλθε καί ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς μαθητάς Του ἐν τῷ Ὑπερώῳ.

"Ὑ π ε ρ κ ο σ μ ί ω ς , ὅμως,

Ὑ π ἔ ρ π ᾶ ν τ ι ἔ τ ε ρ ο ν ὑψηλότερον, τερπνότερον, θυμηδέστερον καί αἰώνιον κοσμίσαντα καί τιμήσαντα τήν Ἐαυτοῦ κατά σάρκα Μητέρα,

Τήν ὄντως Θεοτόκον!

Τήν ὑπέρ τοὺς Ἀγγέλους "ἀγνεύουσαν" (Α΄Ιωάν.3,3),

Ἦν μετῆρην, καί "ἐν δεξιῶις Αὐτοῦ ἠξίωσεν, διά παντός παρισταμένην εἶναι, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη" (Ψαλ.44,10),

Μετά τοῦ ἐπίσης μεταστάντος, Ἠγαπημένου Του μαθητοῦ, ἐπιστηθίου Φίλου καί Κηδεμόνος τῆς Μητρός Του, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ! (Ἰωάν.19,27)

"Πολύ γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης"
(Μ.Ἀπόδειπνο).

"Πλεοναζούσης δέ τῆς ἀμαρτίας, ἀνάγκη πρόκειται ὑπερπερισεύειν τὴν χάριν" (Ρωμ.5,20),

Δαψιλῶς (πλουσιοπαρόχως) τε ἐκχέειν Κύριον, ἐκ ταύτης (τῆς χάριτος), καί τούς οἰκτιρμούς·

Δεήσεσιν εὐπροσδέκτοις τῆς Παναχράντου Μητρός Αὐτοῦ!

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

25.3.2025

(ΤΡΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ)

Χρόνια Πολλά !

Ἐπισύναψις τούτου

εἰς τό ἐπαναπροωθούμενον

τῆς 24.3.2022

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΡΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

---- . ----

Εὐαγγελίζου γῆ χαρά μεγάλη
 πού σέ λατρεία σέ καλεῖ.

[Πές μου λοιπόν, ποιά Χώρα ξέρεις ἄλλη
 νά 'χει τήν Ἄνοιξη Τριπλή;] (δίς)

Στήν Παναγιά ὁ Ἄγγελος κομίζει
 τήν «Ἄνοιξη κάθε καρδιάς»!

[Τοῦ Γερμανοῦ τό Λάβαρο χαρίζει
 τήν «Ἄνοιξη τῆς Λευτεριάς»!] (δίς)

Ἄνθη παντοῦ, «Πανηγυρίζει ἡ Κτίσις»!
 ἡ Ἄνοιξη μοσχοβολεῖ.

[Στόν κόσμο, μιάν Ἑλλάδα θ' ἀντικρύσης
 πού 'χει τήν Ἄνοιξη Τριπλή!!!] (δίς)

***

Ἐπίκαιρος Ἰκεσία

(Καί ἐκ μέρους πάντων ὑμῶν, τῆ συμπαθεία
 καί τῆ συγγνώμη σας, πρὸς τήν **πολλά**
ισχύουσαν τῆ πρὸς τόν Υἱόν Αὐτῆς δεήσει,
πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης,
Μητροῦς Αὐτοῦ Οὔσης,
Κακείνου Πανοικτίρμονος ὄντος)

- . -

Αἷμα ἀδελφῶν ἀλλοῦ τῆ γῆ ποτίζει,
 δέν τό ἀντέχει κι' ἀπορεῖ,

[πού δέν κατώρθωσε ἕνας πλάϊ στόν ἄλλον
 μ' ἀγάπη καί ὁμόνοια (πιά) νά ζῆ.] (δίς)

Ἄς εὐχηθοῦμε μέσ' ἀπ' τήν καρδιά μας,
 νά πάψη ἡ γῆ νά αἰμορραγῇ·

[καί ἡ **Εἰρήνη τοῦ Υἱοῦ της**(Ἰω.14,27)
 νά // ξάνα/ ἀπλω/θῆ στή/γῆ!] (δίς)

